

en saadan Undersøgelse i sin Haand, maa have Leilighed til at forfølge Sporene efterhaanden, som de frembyde sig for ham, og han finder det rigtigt. Det vilde derfor kun berede Vanstueligheder, om han ikke turde henvende sig til de Pantelaanere, hos hvem han troede at kunde finde Oplysning om stjaalne Sager. Hvis Forslaget vedtages, vil Følgen deraf kun blive den, at der i Kjøbenhavn bliver givet en staaende skriftlig Ordre til enhver Politibetjent om, at han til hvilken-somhelst Tid kan gaae hen til hvilken-somhelst Pantelaaner; thi skulde han til enhver Tid have en bestemt speciel Ordre, vilde der stee en meget stor Standsning. Enten skulde man da nævne alle de 200 Pantelaanere ved Navn i en saadan Ordre, eller give en speciel Fuldmagt med Hensyn til hver enkelt Pantelaaner; men i begge Tilfælde vilde derved foraarsages en Standsning i Sagens videre Forfølgning. Jeg troer heller ikke, at der kan bestryktes nogen væsentlig Ulempe af dette Forhold. Her er jo ikke Tale om en Huusvisitation, men kun om en Undersøgelse af Protocoller og Panter, og det forekommer mig, at der ikke for nogen Politibetjent kan være stor Tristelse til uden nogen videre Anledning at anstille en saadan Undersøgelse. Politibetjentene have vistnok i Almindelighed saa Meget at bestille, at de ikke behøve at skaffe sig Forretninger paa denne Maade, og skulde der stee Misbrug, kunne de Paagjældende jo straffes af deres Overordnede, naar der klages over dem. Jeg skal ogsaa gjøre opmærksom paa, at det ikke lyder ret godt at sige: Pantelaanernes Bøger og Beholdninger af Panter skulle til enhver Tid uvægerligen forevises den eller dem, som forevise skriftlig Ordre osv. Disse to Gange „forevises“, som saaledes komme nær paa hinanden, synes ikke at være nogen heldig Sammensætning.

Sage: Jeg vil tillade mig at henstille til min ærede Sidemand (Holstein), om han ikke kunde finde sig foranlediget til at tage sine Forslag tilbage. Jeg er vis paa, at han har filltet dem af særlig Interesse for den lidende Deel af Befolkningen, der søges beskyttet gjen-

nem denne Lov, men som han troer vil blive beskyttet paa en uheldig Maade. Det Forhold, som her omhandles, er overmaade omhyggeligt blevet drøftet og prøvet i det andet Thing, og der er ikke Spørgsmaal om, at det er en af de allervansteligste, ja maaskee den allervansteligste Opgave, at beskytte den fattige Befolkning, der i sin Nød sætter sine Smaa-ting ud som Pant, der inden kort Tid skal indløses, og som kommer til at lide under, at den ikke kan indløse sine udsatte Ting i rette Tid. At man nu her sætter bestemte Regler for, hvor lang Tid Panterne skulle henstaae til Indløsning, og hvorledes der skal forholds med Realisationen deraf, og at dette ordnes forskjelligt paa de forskjellige Steder efter de særlige Forhold, troer jeg virkelig i flere Henseender kan være en Beskyttelse. Jeg indbringer min ærede Sidemand, at man kan tage, hvilken-somhelst Bestemmelse man vil, saa vil dog den Deel af Befolkningen, der ofte er lettroende og letsindigt sætter sine Sager ud i Haab om at kunne indløse dem igjen, komme til at lide under de Forhold, der opstaae deraf. Jeg kan ikke sige Andet, end at for mig vil det være meget betænkeligt, naar Folk, der dog have beskæftiget sig endee med Spørgsmaal af den Natur, troe i saadanne Bestemmelser som dem, der indeholdes i § 4, at kunne finde en saadan Beskyttelse, da at være med til at ubstemme en saadan Paragraph. Jeg troer ikke, at disse Bestemmelser kunne forvolde nogen-somhelst Skade, og det er muligt, at de i mange Tilfælde virkelig kunne gjøre Gavn. Hvad § 6 angaaer, troer jeg ogsaa det er rigtigst at lade den staae. Det er et ganske eiendommeligt Folkesæd at have med at gjøre, disse Pantelaanere, og naar de kunne modtage Panter af Verusede og Børn, vil der i mange Tilfælde kunne stee Misbrug. Jeg nærer derfor Frygt for, at der vil fremkomme uheldige Følger af at Endringsforslaget vedtages. Som sagt, jeg hender den levende Interesse, hvormed det ærede Medlem omfatter den Deel af Befolkningen, der her er Spørgsmaal om, men jeg er forvisset om, at han ved nærmere Overveielse af Sagen selv vil erkjende, at det idetmindste vil staae som meget tvivlsomt,